

mokratisk EU-forfatning, hvor beslutningerne bliver fjernet fra almindelige mennesker og flyttet ned til Bruxelles.

EU-forfatningen skal der bestemt stemmes nej til, og forhåbentlig er den allerede død og færdig. Vi har jo allerede fået to nej til den i to ud af de tre lande, hvor der har været folkeafstemning. Her er der blevet stemt nej til den, og det siger jo meget om den folkelige modstand, der er mod det asociale projekt, som EU-forfatningen er udtryk for.

Det betyder også, at vi har en fantastisk mulighed for at sætte en anden dagsorden for Europa. EU-forfatningen er i realiteten død – det er den også formelt, men det er bare ikke alle, der vil respektere det – og derfor har vi nu muligheden for at diskutere, hvordan vi gerne vil have, at et andet Europa skal se ud. I Enhedslistens betækningsbidrag har vi bl.a. skitseret, hvordan vi mener, at et sådant internationalt samarbejde i Europa bør foregå. Det fremgår meget detaljeret, og jeg kan kørt ride op, hvordan vi forestiller os et internationalt samarbejde, som vi mener vil kunne få stor folkelig opbakning.

Kl. 16.55

Vi mener, at der skal laves internationale aftaler om f.eks. miljø, selskabsskat, sociale rettigheder, nedrustning og menneskerettigheder. Vi mener f.eks., at den europæiske menneskerettighedskonvention, som er lavet af Europarådet, hvor 46 europæiske lande samarbejder i dag, er et godt udgangspunkt for at tænke europæisk samarbejde. Her har man vedtaget den europæiske menneskerettighedskonvention om menneskerettigheder, og man har Menneskerettighedsdomstolen, som kan afsige bindende domme. Det er en konstruktion, som Enhedslisten er stor tilhænger af, og vi kunne forestille os lignende aftaler på miljøområdet, minimumsregler for selskabsbeskatning og aftaler på mange andre områder.

Vi kan også godt forestille os, at det ikke nødvendigvis behøver at være sådan, at der er en domstol, som i sidste ende kan banke landene på plads. Det vil være mere i overensstemmelse med det, som på nogle områder heldigvis bliver brugt i EU, og som hedder den åbne koordinerende metode, hvor man fastlægger nogle fælles minimumsstandarder eller politiske mål og efterfølgende mødes med jævne mellemrum for at sikre, at landene lever op til disse politiske mål. Her skal man heller ikke undervurdere betydningen af et politisk pres.

Det handler simpelt hen om, at vi skal skabe et samarbejde, som både i indhold med hensyn til sociale rettigheder, miljø og selskabsskat, og også i sin demokratiske opbygning er noget, som almindelige mennesker kan acceptere – et demokratisk rum, hvor folkelige bevægelser, græsrodder, fagforeninger og organisationer kan komme til at spille en aktiv rolle i demokratiet. Det er sådan, vi helst ville lave samarbejdet, hvis vi selv kunne bestemme, men vi kan også godt finde på masser af gode ændringer, som kunne laves inden for EU-rammen, og som ville være et skridt i den rigtige retning.

I Enhedslisten er det jo sådan, at vi stemmer for den mindste forbedring og imod den mindste forværring, og vi kan i hvert fald hurtigt komme på tre forslag til forbedringer, som kunne indføres i EU, f.eks. retten til at gå foran på dyrevelfærds-, miljø- og sundhedsområderne. Hvis det er sådan, at vi ikke vil have dyretransporter, der kører rundt, som om dyrene er poser med ris, skal vi kunne sige i Danmark, at dyrene skal køres til det nærmeste slagteri, og den mulighed skal Frankrig, Ungarn og mange andre lande også have.

Vi skal også slå fast, at når man arbejder på tværs af landegrænser, skal det være efter de nationale regler i det land, hvor man arbejder, uanset om det er lovgivning eller overenskomster, som det f.eks. er tilfældet i Sverige og Danmark, der skal gælde. Vi skal ikke have løndumping, som vi ser EU-Kommissionen arbejde for med servicedirektivet, og vi vil f.eks. også gerne fjerne alle planer om militarisering af EU. Vi har masser af andre forslag, og jeg kan henvise til vores ganske udmærkede betækningsbidrag, hvor vi går mere i dybden med disse problemstillinger.

Der er bestemt alternativer til EU, og der er bestemt alternativer til EU-forfatningen. Det handler bare om at træffe de politiske valg, som almindelige mennesker godt vil kunne leve med.

Det, det handler om, er simpelt hen: Vi siger nej til EU-forfatningen, men vi siger ja til et andet Europa – et socialt, et bæredygtigt og et demokratisk Europa.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg vil gerne have en lidt nærmere beskrivelse af, hvad det er for en slags demokrati, hr. Rune Lund beskrev, da han sagde, at der var hele det demokratiske spørgsmål.